

Woorden die werden uitgesproken door Wim Heesen tijdens crematieplechtigheid op 19-2-2022:

Jaap opende onze kerkdiensten altijd met een optimistische groet: Welkom, welkom, welkom; wat fijn dat jullie in zo een grote getale zijn gekomen.....

Ook als er maar 9 mensen in de banken zaten.

Jaap sterft.....

Je zoekt naar woorden om zijn betekenis voor ons te duiden.

Als eerste komt het woordje “veel” in me op.

Jaap was in veel opzichten veel.

Te beginnen bij zijn gestalte. Er was veel Jaap. Hij was groot en breed, maar niet iemand om bang voor te zijn, integendeel. Dat lichaam, dat hoofd, dat gezicht..... dat drukte geen agressie of macht uit, nee, totaal niet.

Empathie, veel empathie. Veel vriendelijkheid, veel betrokkenheid

Bij mij thuis, werd Jaap weleens vergeleken met de GVR van Roald Dahl.

Groot, sterk en Vriendelijk.

Of met de Vordense eik. Die stond op Ank Baaks rouwbrief. Twee weken geleden nog maar, praatten we wat na op de parkeerplaats van het crematorium na de plechtigheid.

Jaap gaf mij, die kaart. “Goed bewaren zei hij, voor de oudejaarsdienst”. Ik dacht, toen ik de foto van die trotse boom zag, Net Jaap, niet kapot te krijgen. Ja misschien een bliksem inslag maar hoe groot is die kans?

We kregen het over onze leeftijd en de tijd die we tegenwoordig besteden aan zieke vrienden en familie dan wel buurtgenoten; soms vult het je dagen. “Maar, wij zijn er nog”, zei Jaap. “Denk eraan Jaap, het kan ons ook zo gebeuren”, zei ik..... “ Maar hoe groot is die kans?”

Tsja zeker: Wij zijn er nog 7 Uur later gebeurde het!

Pas vrijdag hoorde ik van dit drama. Bij die boodschap welde angst in me op, daarna ongeloof.... dit kan niet zo ernstig zijn. Onze stoere voorzitter is sterk genoeg er heelhuids uit te komen. Daarna volgde een week tussen hoop en vrees.

Hoop werd wanhoop, vrees werd bewaarheid.

Veel hebben wij, Vrijzinnig Hervormden van Hengelo en omstreken, aan Jaap te danken. Hij nam het roer over van Frits Korten.

Wij waren erg blij met zijn komst. De Vereniging kreeg de kans om te proberen te overleven onder zijn leiding. Daarin is hij wonderwel geslaagd. Er kwamen nieuwe leden uit Vorden en Zelhem. Weliswaar op leeftijd, maar tóch. Toen ik ong. 48 jaar geleden bestuurslid werd zei mevr. Geertsma me al, dat ik wel moest weten dat het allemaal oude mensen waren. Dat zijn ze nóg!

Het is een fijne groep mensen en we vormen samen welhaast een vriendenclub. Jullie kennen allemaal Jaap goed; hij nam veel taken op zich en hij voldeed ruim aan de verwachting.

Jaap werd dus ook voorzitter van de Raad van Kerken. In die functie had hij de mogelijkheid de verschillende geloofstakken dichterbij elkaar te brengen.

Onder zijn regie werd onze kerk een gemeentelijk monument zodat het gebouw in de huidige staat bewaard zal blijven.

Daarop volgde half jaar geleden een waar meesterplan. Hij vroeg wat ik vond van zijn idee om onze kerk, die nog slechts één zondag per maand in gebruik is, aan te bieden aan de Oudheidkundige Vereniging.

Die sympathieke club verhuisde de afgelopen jaren diverse keren van het ene onderkomen naar het andere.

De samenwerking zal, voor die vereniging, uitmonden binnen een niet te lange periode, als de enige gebruiker wanneer de Vrijzinnige Geloofsgemeenschap ter ziele zou gaan. Het mes sneed aan twee kanten. De huuropbrengst gaf ons armslag voor het nodige onderhoud van tuin en gebouw. De Oudheidkundige vereniging had een prachtig onderkomen met ruimte voor lezingen en vergaderingen. De deal is bijna rond, slechts de handtekening moet worden gezet bij de notaris. Helaas, de initiatiefnemer zal daarbij niet lijfelijk aanwezig zijn.

Samen met enkele Rooms katholieke en Protestante gelovigen gaf hij de Noaberdiensten inhoud. Afgelopen zaterdag om 19.00u. was er zo'n bijeenkomst gepland.

Ik vertelde de aanwezigen dat Jaap een hersenbloeding had gehad en op dat moment vocht voor zijn leven.

Het schokte hen enorm en ik onderging een warm gevoel van medeleven.

Het gebed dat volgde werd intens gebeden maar achteraf bleek het hem niet te hebben geholpen.

Jaap stierf.....

Veel, heel veel, heeft de mensen-mens, Jaap van Gijsel, ons gegeven. Onze dank is groot.....

Dat hij mag rusten in vrede